

Στον απόηχο των εορτών, καθώς τα πολύχρωμα φώτα των δρόμων σβήνουν, αποκαθλώνονται τα στολίδια και τα λαμπιόνια των Χριστουγεννιάτικων δέντρων και η ζωή επανέρχεται στους καθημερινούς της ρυθμούς, μια αδιόρατη μελαγχολία φαίνεται να κυριαρχεί και ένα αίσθημα κενού να επικρατεί..

Τα Χριστούγεννα πέρασαν, σαν ένα φευγαλέο ευχάριστο διάλειμμα, αφήνοντάς μας και πάλι μόνους με τα προβλήματά μας, τη μοναξιά μας, τα αδιέξοδά μας.

Η αγάπη, που δεχτήκαμε και προσφέραμε, είχε φαίνεται ημερομηνία λήξεως.

Έτσι, άλλωστε, μας το έχουν μάθει και το έχουν υποβάλει, προσδιορίζοντας τις ημέρες των Χριστουγέννων, και μόνον αυτές, ως ημέρες αγάπης, κοινωνικότητας και προσφοράς.

Και με την ψευδαίσθηση ότι επιτελέσαμε το χρέος μας προς την αγάπη, ζούμε τις υπόλοιπες μέρες του χρόνου χωρίς αγάπη, μια ζωή κόλασης!

“Η ζωή της κόλασης,” λέει ο Ντοστογιέφσκι, “είναι η ζωή άνευ αγάπης”. Στο ποίημα Του «ο Θεός» ο Βίκτωρ Ουγκό αναφέρει πως ο θεός έχει ένα μόνο όνομα, που λέγεται αγάπη.

«Αγαπώ σημαίνει υπάρχω» αποφαινεται και ο Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ, θυμίζοντάς μας ότι το πνεύμα των Χριστουγέννων δεν είναι ένα κοινωνιολογικό φαινόμενο με καταναλωτικά και επικαιρικά χαρακτηριστικά, αλλά το πνεύμα που αναβαθμίζει και αναγεννά την ανθρώπινη φύση.

Τα Χριστούγεννα μας αποκαλύπτουν ότι ο Μεγάλος Θεός γεννήθηκε ως απλός άνθρωπος, ήσυχα, ειρηνικά, ταπεινά, φτωχικά, αλλά γεμάτος από αγάπη, μέσα σε ένα φτωχό και ταπεινό σπήλαιο, δίνοντας την δυνατότητα σε όλους εμάς να γίνουμε ελεύθεροι άνθρωποι τόσο απλά και ουσιαστικά.

Το μήνυμά τους είναι αποκαλυπτικό και διαχρονικό. Δεν εγκλωβίζεται μέσα σε νεωτερικές και μετανεωτερικές θεωρήσεις, αλλά ζει μέσα στο πλήρωμα της διαρκούς αγάπης.

Γι' αυτό και δεν μπορούμε να μιλούμε για Χριστούγεννα και να τα εορτάζουμε αληθινά βιωματικά, αν αποκόπτουμε από την ζωή μας την ουσιαστική έννοια της ενανθρωπίσεως, που είναι η αγάπη. Μια αγάπη, δεν έχει να κάνει πρωτίστως με λεφτά, αλλά κυρίως με καρδιά!

Τις γιορτινές μέρες, που περάσανε, νοιώσαμε ευτυχισμένοι, έστω και για λίγο... Δεν αναρωτηθήκαμε, όμως, για την προέλευση αυτής της ευτυχίας, που δεν είναι άλλη, παρά η ψυχική πληρότητα, που αισθανόμαστε όταν προσφέρουμε από το υστέρημα των χρημάτων μας ή από το περίσσειμα της αγάπης μας.

Για λίγο, ξεφύγαμε από τη φυλακή της αυτάρκειάς μας, υπερβήκαμε τα τείχη της ατομικότητάς μας, σπάσαμε το δίχτυ της όποιας ατομικής μας ευημερίας και νοιώσαμε το διπλανό μας αδελφό, νοιαστήκαμε για τον άνεργο και το φτωχό, τον ασθενή και το φτωχό παιδί, βιώσαμε μια κοινωνία αγάπης και αλληλεγγύης...

Για λίγο, όμως... Τα φώτα της εορτής έσβησαν και εμείς ετοιμαζόμαστε να κλειστούμε και πάλι στην προσωπική μας κόλαση, την εγωιστική μοναξιά μας, περιμένοντας τα επόμενα Χριστούγεννα για να ξαναγίνουμε ευτυχισμένοι.

Είναι, βέβαια, γεγονός ότι τα φετινά Χριστούγεννα, που εορτάσθηκαν στο κορύφωμα της ατομικής και συλλογικής μας οικονομικής δυσπραγίας, παρατηρήθηκε ένας παροξυσμός έμπρακτης αγάπης και ειλικρινούς ενδιαφέροντος προς τους εν ανάγκαις και ποικίλαις περιστάσεσι συναθρώπους μας.

Μεμονωμένα άτομα, επιχειρήσεις, φορείς, εταιρείες, με πρωτοπορούσα την Εκκλησία, άνοιξαν τις καρδιές τους σε μια ανυπόκριτη προσφορά αγάπης, που δεν πρέπει να μείνει ούτε απαρατήρητη, ούτε εφήμερη!

“Χριστός γεννάται σήμερα”, ψάλαμε το πρωί των Χριστουγέννων! Αυτό το “σήμερα” είναι που πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα, καθώς υποδηλώνει την διαρκή, την καθημερινή Γέννηση του Χριστού, όχι πλέον στη φάτνη της Βηθλεέμ, που έγινε μία και μόνη και ανεπανάληπτη φορά, αλλά στη φάτνη της ψυχής μας και το σπήλαιο της κοινωνίας μας!

Ιδού η μεγάλη πρόκληση για την κατάκτηση της αληθινής ευτυχίας!

Τόσα χρόνια εναποθέσαμε όλες μας τις ελπίδες για απόκτηση της ευτυχίας μας, κατά βάση στην απόκτηση υλικών αγαθών, με την ψεύτικη πεποίθηση ότι «όσα περισσότερα κατέχω, τόσο πιο ευτυχισμένος γίνομαι». Πράγματι, όσο γεμίζαμε με υλικά αγαθά τα σπίτια μας, τόσο αδειάζαμε την ψυχή μας από αξίες όπως η αγάπη, η δικαιοσύνη, η τιμιότητα, η ειλικρίνεια, η φιλία, η ευγνωμοσύνη, η ανιδιοτελής προσφορά, η συγχώρεση, η αποδοχή της διαφορετικότητας, η Αλήθεια. Όσο πλουτίζαμε στην τσέπη, τόσο ξεγυμνώναμε την ψυχή μας από κάθε ίχνος πνευματικότητας και ανθρωπιάς!

Τώρα, που όλα άλλαξαν, ακόμα και ο χρόνος, καιρός είναι να αλλάξουμε και

ΑΓΑΠΗ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΕΩΣ(;)

Δημιουργήθηκε : Κυριακή, 12 Ιανουαρίου 2014 00:00

Γράφτηκε από: Super User

Εμφανίσεις: 2650

εμείς και να αναζητήσουμε την ευτυχία και τη λύτρωση γιορτάζοντας καθημερινά Χριστούγεννα, θεωρώντας κάθε μέρα ως μέρα αγάπης, ομόνοιας, αδελφοσύνης και κοινωνικής αλληλεγγύης!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β'

(Εφημερίδα “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”, 11 ΙΑΝ 2014)